

عنوان مقاله:

مقایسه عملکرد علف وتیور گراس و پامپاس گراس در آبیاری با پساب صنعتی فرمالدئید (مطالعه موردی: کارخانه صنایع شیمیایی فارس)

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی و توسعه پایدار (فرصتها و چالشهای پیش رو) (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نکیسا درجه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، فارس

مهرداد محمدنیا - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس

علی فرزادیان - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت در دهه های اخیر و گسترش نیازهای انسان و بالارفتن سطح بهداشت، باعث گردیده که منابع آب شیرین سطحی و زیرزمینی بیش از حد مصرف شود و در حالت های بحرانی قرار گیرند. این مساله در دوره های خشکسالی تشدید می گردد و برای کشور هایی چون ایران که بر روی کمربند خشک زمین قرار دارد محسوس ترمی باشد، برای حل این مشکل بایستی به منابع آب نامتعارف از جمله فاضلاب ها برای کشاورزی روی آورد تا باعث آزادسازی منابع بالقوه آب برای سایر مصارف گردد. هدف از انجام این تحقیق امکان سنجی استفاده از درصدهای مختلف پساب حاوی فرمالدئید در ایجاد فضای سبز با 2 نوع گونه گیاهی وتیور گراس و پامپاس گراس در یک خاک SandyClay Loam بود. این تحقیق به صورت کاملا تصادفی در قالب طرح فاکتوریل با 3 تکرار انجام شد. با بررسی تجزیه پساب مشخص گردید که پساب از لحاظ شوری و نفوذپذیری دارای محدودیت شدید است. میزان فرمالدئید آن 45 برابر بیشتر از حد مجاز و میزان سولفات تقریبا 3 برابر حد مجاز برای مصارف کشاورزی و آبیاری است. نتایج نشان داد که تیمارهای 50% و 100% هردو گونه از بین رفتند اما سایر تیمارها به خوبی رشد کرده و همگی خود را با شرایط تطبیق دادند و در نهایت وتیور 10% بیشترین میزان جذب کلر و سولفات و کمترین افزایش شوری را نسبت به پامپاس گراس دارا بود و بیشترین میزان رشد از نظر ارتفاع نسبت به شاهد مربوط به پامپاس گراس 10% با 76 سانتی متر رشد بود

کلمات کلیدی:

پساب فرمالدئید، وتیور گراس، پامپاس گراس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/136763>

